

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROZWOJU I FINANSÓW¹⁾

z dnia ..... 2017 r.

w sprawie depozytu urzędu celno-skarbowego

Na podstawie art. 35 ust. 4 ustawy z dnia 19 marca 2004 r. – Prawo celne (Dz. U. z 2016 r. poz. 1880 i 1948) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) warunki przyjmowania towarów do depozytu urzędu celno-skarbowego, zwanego dalej „depozytem”, oraz wydawania towarów z depozytu;
- 2) przypadki, w których organ celny odmówi przyjęcia towarów do depozytu;
- 3) terminy przechowywania towarów w depozycie.

§ 2. Dokonując przyjęcia towarów do przechowania w depozycie, organ celny określa wartość:

- 1) towarów nieunijnych – przyjmując ich wartość celną;
- 2) towarów unijnych – przyjmując wartość rynkową towaru identycznego lub podobnego z dnia przyjęcia towaru do depozytu.

§ 3. 1. Przyjmując towary do przechowania w depozycie, organ celny może zobowiązać osobę składającą towary albo osobę, której zatrzymano lub zajęto towary, do złożenia towarów w opakowaniu gwarantującym ich właściwe przechowanie i zachowanie tożsamości.

2. W przypadku przyjmowania do przechowania w depozycie towarów zajętych lub zatrzymanych przez inne organy administracji państwowej na podstawie odrębnych przepisów nie stosuje się ust. 1.

§ 4. 1. Przyjęcie towarów do przechowania w depozycie organ celny potwierdza, wydając pokwitowanie, którego wzór stanowi załącznik nr 1 do rozporządzenia.

2. Pokwitowanie, które jest drukiem ścisłego zarachowania, sporządza się w 3 egzemplarzach, przy czym:

---

¹⁾ Minister Rozwoju i Finansów kieruje działem administracji rządowej – finanse publiczne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 września 2016 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rozwoju i Finansów (Dz. U. poz. 1595).

- 1) oryginał pokwitowania – otrzymuje osoba składająca towary do depozytu albo której zatrzymano lub zajęto towar;
- 2) drugi egzemplarz – dołącza się do towaru;
- 3) trzeci egzemplarz – pozostaje w dokumentacji urzędu celno-skarbowego w bloczku pokwitowań.

3. Odbiór pokwitowania powinien być potwierdzony na wszystkich egzemplarzach podpisem osoby, o której mowa w ust. 2 pkt 1.

§ 5. W przypadku gdy nie można ustalić osoby wprowadzającej towary na obszar celny Unii Europejskiej oraz osoby, o której mowa w § 4 ust. 2 pkt 1, organ celny dokonuje ich przyjęcia do depozytu na podstawie wypełnionego druku, o którym mowa w § 4, z adnotacją o braku osoby, której można wydać pokwitowanie.

§ 6. Przyjęcie do przechowania w depozycie towarów zatrzymanych lub zajętych przez inne organy administracji państwowej odbywa się na podstawie protokołu zdawczo-odbiorczego i nie wymaga sporządzenia pokwitowania.

§ 7. Organ celny może odmówić przyjęcia do przechowania w depozycie towarów, o których mowa w art. 35 ust. 1 pkt 1 i 3 ustawy z dnia 19 marca 2004 r. - Prawo celne, jeżeli:

- 1) potwierdzenie ich jakości i rodzaju wymaga wiedzy specjalistycznej lub uprzednich badań, a tożsamości towarów nie można ustalić dostępnymi urzędowi celno-skarbowemu metodami;
- 2) nie ma możliwości zagwarantowania właściwych warunków przechowywania towarów.

§ 8. 1. Odbioru towarów przechowywanych czasowo w depozycie może dokonać osoba, o której mowa w § 4 ust. 2 pkt 1, lub osoba przez nią upoważniona, po zwrocie oryginału pokwitowania i uiszczeniu opłaty za przechowanie, o której mowa w art. 93 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 19 marca 2004 r. - Prawo celne. Upoważnienie do odbioru towarów powinno być sporządzone w formie pisemnej oraz poświadczony urzędowo lub notarialnie.

2. Wydanie towarów zajętych lub zatrzymanych do postępowania administracyjnego prowadzonego przed właściwymi organami może nastąpić po wydaniu przez właściwy organ ostatecznego rozstrzygnięcia w sprawie.

3. W przypadku zagubienia lub utraty pokwitowania wydanie towarów może nastąpić po złożeniu przez osobę, o której mowa w § 4 ust. 2 pkt 1, oświadczenia według wzoru stanowiącego załącznik nr 2 do rozporządzenia.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 3, wydanie towarów następuje w obecności dwóch świadków, którymi mogą być funkcjonariusze Służby Celno-Skarbowej lub osoby zatrudnione we właściwej izbie administracji skarbowej, z wyłączeniem funkcjonariusza lub pracownika odpowiedzialnego za przyjmowanie, przechowywanie i wydawanie towarów z depozytu.

5. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, gdy osobą wskazaną w rozstrzygnięciu jako uprawnioną do odbioru towaru jest inna osoba niż wskazana w pokwitowaniu, a także w przypadku, o którym mowa w § 6, wydanie towarów następuje z zastosowaniem protokołu zdawczo-odbiorczego. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio.

§ 9. Towary mogą być odebrane wyłącznie w urzędzie celno-skarbowym, w którym są przechowywane.

§ 10. 1. Termin przechowywania towarów w depozycie wynosi dwa miesiące. Termin ten może być przedłużony o cztery miesiące na wniosek osoby, o której mowa w § 4 ust. 2 pkt 1, lub osoby przez nią upoważnionej.

2. Okresy przechowywania towarów zajętych lub zatrzymanych są uzależnione od rozstrzygnięć wydanych przez właściwe organy.

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 marca 2017 r.²⁾

MINISTER ROZWOJU I FINANSÓW

ZA ZGODNOŚĆ POD WZGLĘDEM PRAWNYM,
LEGISLACYJNYM I REDAKCYJNYM

Renata Łučko
Zastępca Dyrektora
Departamentu Prawnego w Ministerstwie Finansów

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

---

²⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 19 lipca 2004 r. w sprawie depozytu urzędu celnego (Dz. U. z 2004 r. poz. 1771 oraz z 2016 r. poz. 671), które traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, w związku z wejściem w życie ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. - Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. poz. 1948 i 2255).

WZÓR

Druk ścisłego zarachowania – Seria ..... nr .....

.....
(data wystawienia pokwitowania)

.....
pieczęć podłużna organu celnego

POKWITOWANIE

przyjęcia od .....

(imię i nazwisko lub nazwa osoby /składającej towary*/, której zatrzymano lub zajęto towary*)

.....
(adres lub siedziba osoby /składającej towary*/, której zatrzymano lub zajęto towary*)

.....
(określenie rodzaju sprawy i jej oznaczenie)

.....
(podstawa prawna przyjęcia towarów do przechowania w depozycie)

.....
(przywóz, wywóz, inne)

Lp.	Określenie rodzaju i nazwa towarów	Ilość towarów (w jednostkach miary)	Wartość celna towarów nieunijnych lub wartość rynkowa towaru identycznego lub podobnego z dnia przyjęcia towaru do depozytu w przypadku towarów unijnych	Inne dane i uwagi

.....
(podpis i stempel imienny/pieczętka
funkcjonariusza Służby Celno-Skarbowej/pracownika)

.....
(potwierdzenie odbioru pokwitowania)

Termin odbioru przechowywanych towarów do dnia .....

Wymienione w pokwitowaniu towary otrzymałem .....

(data i podpis odbiorcy)

* *niepotrzebne skreślić*

Pouczenie

1. Przyjęte do przechowania w depozycie towary mogą być odebrane przez osobę składającą towary do depozytu, albo której zatrzymano lub zajęto towar, lub przez osobę przez nią upoważnioną w terminie podanym w pokwitowaniu, po zwrocie oryginału pokwitowania i uiszczeniu opłaty za przechowanie, o której mowa w art. 93 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 19 marca 2004 r. - Prawo celne.
2. Upoważnienie do odbioru towarów z depozytu powinno być sporządzone w formie pisemnej oraz poświadczone urzędowo lub notarialnie.
3. Przechowywane w depozycie towary mogą być odebrane tylko w urzędzie celno-skarbowym, w której były przechowywane.
4. W przypadku zagubienia lub utraty pokwitowania wydanie towaru może nastąpić po złożeniu przez osobę, o której mowa w pkt 1, odpowiedniego oświadczenia złożonego pod rygorem odpowiedzialności karnej wynikającej z art. 233 Kodeksu karnego za złożenie fałszywego oświadczenia.
5. Termin przechowywania towarów wynosi dwa miesiące. Termin ten może być przedłużony o cztery miesiące na wniosek osoby, o której mowa w pkt 1, lub osoby przez nią upoważnionej. Jednakże okresy przechowywania towarów zajętych lub zatrzymanych uzależnione są od rozstrzygnięć wydanych przez właściwe organy.
6. Za przechowanie towarów w depozycie pobiera się opłatę zgodnie z art. 93 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 19 marca 2004 r. - Prawo celne.

UZASADNIENIE

Niniejszy projekt został opracowany w związku z koniecznością dostosowania obowiązującego aktu prawnego do ustaw wydanych w związku z wdrożeniem Krajowej Administracji Skarbowej.

Przedmiotowa materia jest obecnie uregulowana w rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 19 lipca 2004 r. w sprawie depozytu urzędu celnego (Dz. U. z 2004 r. poz. 1771 z późn. zm.).

Zgodnie ze zmienionym na podstawie art. 85 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. poz. 1948 i 2255) przepisem art. 35 ust. 1 ustawy z dnia 19 marca 2004 r. – Prawo celne (Dz. U. z 2016 r. poz. 1880 i 1948) dotychczasowy depozyt urzędu celnego będzie depozytem urzędu celno-skarbowego. Właściwym do przyjmowania, przechowywania i wydawania towarów z depozytu urzędu celno-skarbowego będzie więc jednostka organizacyjna tego urzędu.

Zmiany dokonane w projekcie rozporządzenia w stosunku do aktualnie obowiązującego wynikają z potrzeby dostosowania pojęć zawartych w akcie wykonawczym do nazewnictwa ustawowego. W świetle regulacji zawartych w ustawie z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. poz. 1947 i 2255), dotyczących m.in. zniesienia dotychczasowych jednostek administracji celnej, tj. urzędów celnych i powołania nowych jednostek w ramach Krajowej Administracji Skarbowej, tj. urzędów celno-skarbowych, a także powołania Służby Celno-Skarbowej w miejsce Służby Celnej, w projektowanym rozporządzeniu stanowiącym wykonanie delegacji ustawowej zawartej w art. 35 ust. 4 ustawy - Prawo celne dotychczas używane w odpowiednich przypadkach słowa „urząd celny” zastąpiono słowami „urząd celno-skarbowy”, a słowa „funkcjonariusz celny” słowami „funkcjonariusz Służby Celno-Skarbowej”.

W projektowanym rozporządzeniu rozszerzono również grupę osób uprawnionych do wydania towarów z depozytu urzędu celno-skarbowego. Nie jest bowiem zasadnym wprowadzenie ograniczenia w wybieraniu na świadków przy wydawaniu towarów, dla których zostało zagubione lub utracone pokwitowanie depozytowe, wyłącznie funkcjonariuszy Służby Celno-Skarbowej. Należy mieć na względzie fakt, że lokalizacja magazynów depozytowych niejednokrotnie oddalona jest od siedzib oddziałów celnych, tj. jednostek organizacyjnych urzędu celno-skarbowego, w których pełnić będą służbę funkcjonariusze. Umożliwiono więc wybieranie świadków spośród nie tylko funkcjonariuszy, ale również pracowników zatrudnionych w izbie administracji skarbowej.

W projektowanym rozporządzeniu określono także dokument, sporządzany w przypadku wydawania towarów po dokonaniu ostatecznego rozstrzygnięcia w sprawie towarów zajętych lub zatrzymanych do postępowania administracyjnego, prowadzonego przed właściwymi organami, gdy osobą wskazaną w rozstrzygnięciu jako uprawnioną do odbioru towaru jest inna osoba niż wskazana w pokwitowaniu. Wydanie towarów będzie następowało z zastosowaniem protokołu zdawczo-odbiorczego, gdyż osoba ta nie będzie posiadała pokwitowania. Ten sam dokument będzie stosowany także w przypadku gdy przyjęcie do przechowania w depozycie towarów zatrzymanych lub zajętych przez inne organy administracji państwowej. Odbywa się bowiem również na podstawie protokołu zdawczo-odbiorczego i nie wymaga sporządzenia pokwitowania.

Z uwagi na postanowienie art. 257 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. – Przepisy wprowadzające ustawy o KAS możliwe będzie stosowanie druków potwierdzenia przyjęcia towarów do przechowania w depozycie, sporządzonych według wzoru określonego w załączniku nr 1 do rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 19 lipca 2004 r. w sprawie depozytu urzędu celnego, do wyczerpania ich nakładu, jednak nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2017 r. Takie rozwiązanie pozwala na niezakłócone postępowanie w sprawie depozytów w okresie wdrożenia zmian wynikających z reformy KAS - z uwagi na liczbę formularzy będących obecnie w posiadaniu izb celnych natychmiastowe ich wycofanie z użycia byłoby nieekonomiczne.

Proponowany na dzień 1 marca 2017 r. termin wejścia w życie rozporządzenia wiąże się z wejściem z tym dniem w życie pakietu rozwiązań wprowadzających Krajową Administrację Skarbową.

Regulacje zawarte w przedmiotowym projekcie rozporządzenia obejmują swoim zakresem sprawy należące do kompetencji prawa krajowego i nie podlegają harmonizacji z prawem unijnym.

Projekt rozporządzenia nie zawiera norm technicznych w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.), w związku z czym nie podlega notyfikacji.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. poz. 1414, z późn. zm.) oraz § 52 ust. 1 uchwały Nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M. P. z 2016 r. poz. 1006) projekt rozporządzenia zostanie, z chwilą przekazania do uzgodnień, konsultacji publicznych lub opiniowania, udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego

Centrum Legislacji. Zgłoszenia podmiotów zainteresowanych pracami nad projektem rozporządzenia, w trybie określonym w art. 7 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbiningowej w procesie stanowienia prawa będą analizowane podczas procesu konsultacji.